

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

POD EVIDENČNÍM ČÍSLEM

ANIMOVANĚ-TANEČNÍ FILM

Ariadna Nikiforova

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Multimediální design

Specializace Animovaná a interaktivní tvorba

Bakalářská práce

POD EVIDENČNÍM ČÍSLEM

ANIMOVANĚ-TANEČNÍ FILM

Ariadna Nikiforova

Vedoucí práce: Prof. ak. mal. Jiří Barta
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2015

.....
podpis autora

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1
----------	--	----------

2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	2
3	CÍL PRÁCE	4
4	PROCES PŘÍPRAVY	5
5	PROCES TVORBY	7
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	11
7	POPIS DÍLA	12
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	13
9	SILNÉ STRÁNKY	14
10	SLABÉ STRÁNKY	16
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	19
	A) Knižní a periodická literatura	19
	B) Internetové zdroje	19
12	RESUMÉ	20
13	SEZNAM PŘÍLOH	22

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Animovaně-taneční film "Pod evidenčním číslem" je propojením několika příbuzných dramatických druhů umění, jakými jsou animace, hudba, tanec, divadlo a film. Animace v tomto díle vystupuje jako hlavní prostředek pro soulad všech zobrazovacích prvků a jako způsob oživení neživé hmoty. "Na divadle živých herců a v hraném filmu se subjekt herce mění v subjekt dramatické osoby, zatímco v loutkovém divadle a animovaném filmu - a to je zásadně odlišuje od divadla živých herců a hraného filmu - se mění objekt (kresba, loutka, věc apod.) v subjekt dramatické osoby."¹ "...každý předmět se v okamžiku, kdy se dá do pohybu, mění v cosi jiného, protilehlého."²

Takový předmět představuje v mém projektu skvrna, která pomocí animace, podřízené choreografii nabývá rysy ženského těla. Je to také pokus ukázat schopnosti animace být rovnoprávným partnerem artisty na scéně.

Když se obrátíme do historie rozvoje multimediálního divadla, uvidíme, že zásadní roli hraje Laterna magika "...kdy režisér Alfréd Radok spolu se scénografem Josefem Svobodou vytvořili pro Světovou výstavu v belgickém Bruselu a pro její československý pavilon představení... " Toto specifické médium pracuje s kombinací projekce, tance, hudby, světla, pantomimy atd. Postupně se jeho součástí stala i animace: " Představení pro tři tanečnický *Minotaurus*, založené na zobrazení textu stejnojmenné povídky Friedricha Dürrenmatta v překladu Jiřího Honzíka, poprvé použilo počítačovou animaci (v roce 1990)."

¹ Úvod do estetiky animace, s. 54

² Úvod do estetiky animace, s. 39

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

"Pod evidenčním číslem" je filosofickým zamyšlením na téma Lásky v netradičním vnímání.

Náhodně jsem narazila na jeden zajímavý článek na internetu:

"Světovou zdravotnickou organizací (WHO) byla láska zařazena do rejstříku onemocnění pod evidenčním číslem F 63.9. Je ohodnocena jako obsesivně-kompulzivní porucha, která může trvat nejdéle 4 roky, údajně z fyziologických důvodů."³ Absurdita a nejednoznačnost těchto řádků mě inspirovaly k vytvoření díla.

Krásná, tisíckrát v umění používaná Láska dochází k vrcholu své popularity, masovému rozšiřování a nabývání rysů banality a kýče, což ji vede k opačnému působení na lidstvo, stejně jako přebytek cukru v krvi.

Je to jenom kvůli její reputaci, nebo v sobě opravdu ukrývá cosi temného?

To ovlivnilo i výběr hudby. Zaujala mne skladba Antonína Dvořáka "Violoncellový koncert". Jedna z částí tohoto koncertu (82 № 1) je spojena se smutnou událostí v životě velkého skladatele, když dostal zprávu o nemoci a smrti sestry své ženy, do které byl v mládí zamilován. Toto velké hudební dílo se stalo základem pro vytvoření modernizované verze zejména pro tento projekt.

³ článek na internetu Zločin WHO,

http://www.chelemendik.sk/_Zlocin_WHO___Svetovou_zdravotnickou_organizaci_WHO_byla_laska_z_263194374.html

3 CÍL PRÁCE

Cíle mé bakalářské práce jsou:

- předvést schopnosti animace být tanečním partnerem umělce;
- ukázat možnosti propojení animace s choreografií, hudbou a divadlem;
- vyzkoušet novou animační techniku založenou na spojení natočených videí a 2D počítačové animace, kterou jsem studovala v rámci studia oboru animované a interaktivní tvorby;
- dokázat vyjádřit banální téma "Láska" v netradičním, originálním a překvapivém provedení;
- zaujmout a nadchnout příslušné lidi do takové míry, aby se tento film mohl časem stát inspirací k vytvoření performance, živého vystoupení s využitím dané animace jako projekce;
- speciálně pro daný film vytvořit novou zmodernizovanou verzi světoznámé skladby českého skladatele Antonína Dvořáka jako projev úcty české kultuře a zároveň zvýšit zájem současné mládeže o vážnou hudbu jako takovou;
- vyzkoušet týmovou práci;
- vyzkoušet další příbuzné obory pro lepší pochopení celého procesu jako užitečnou zkušenost pro budoucí práci po absolvování Západočeské Univerzity v Plzni. Těmito obory jsou: produkce, scenáristika, režie, výběr umělců, organizace natáčecího procesu, scénografie. Podílet se na práci s hudebním aranžmá a na každém druhu práce, abych všechno pocítila na vlastní kůži a tím lépe

pochočila svůj obor v kontextu velké týmové práce ve zvolené sféře používání animace.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Ve druhém ročníku studia na Fakultě Umění a Designu ZČU jsem dostala první cenu na festivalu krátkých filmů "Aerokrat'as". Poskytli mi výjimečnou možnost připravit svůj vlastní program a mít na jeden večer pronájem prostoru kina Aero zdarma. Už dávno jsem chtěla vyzkoušet spojení animace na scéně ve spolupráci s artisty různých druhů vystoupení. Využila jsem té možnosti a zrealizovala jsem spolu se studenty fakulty animovaně-hudební show "Do Prahy". Akce se podařila a přesvědčila mě, že právě tato sféra umění je moje. Rozhodla jsem se zabývat se i nadále animací určenou pro show projekty.

V jednom z vystoupení v programu show "Do Prahy" jsem použila projekci roztékajících se barev na mléce. Působilo to velmi výrazně a měli jsme hodně dobrých ohlasů. Ten způsob zobrazení pocitů artistů ovlivnil ideu duo tanečnicka a skvrny v mém bakalářském projektu.

V době rozmyšlení nad budoucí bakalářskou prací jsem se zamilovala a to se dostalo naprosto do všeho v mém životě. Chápala jsem, že práce s nejoblíbenějším tématem všech druhů umění je nebezpečná svojí náchylností spadat do kýče, banality. To mě ale nezastrašilo, naopak jsem chtěla zkusit ukázat Lásku nějak úplně jinak, filozoficky zkoumat z nějakého specifického úhlu pohledu. V tom mi pomohl zajímavý článek na internetu, který je popsán v kapitole "TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY".

Nicméně jsem si půjčila knížku Gabriele Thullerové "Jak je poznáme? Umění a kýč. " kniha popisuje následující: "...mnohá kritéria, jež dosud platila výhradně pro kýč, byla časem překonaná - a

to uměním dvacátého století. Proto se umění, aby se vyzemilo od kýče a ne-umění, muselo vyhnout: do oblasti abstrakce, křiklavosti (pop-art). Dokonce si muselo osvojit i kýč, aby se od něj distancovalo. ⁴ Tak jsem přišla na to, jaký by měl být zobrazovací styl mojí práce: bílá zed', červená barva a nahý tanečník, nabarvený bílou barvou. Nic navíc, čistý minimalismus. To taky pomohlo vnímání pohybu tanečníka a barvy, aby tomu nic nevadilo.

Téma lásky mě donutilo hledat další stupeň transformací skvrny.

Na štěstí jsem na internetu narazila na fotografie anglického fotografa Johna Rossa. Jeho série "Blood" ukazuje ženské postavy, po kterých stéká barva. Jsou to statické fotografie, ale napadlo mi, co kdyby se hýbaly a dokonce i tančily?

Idea se rozvíjela a došla jsem k tomu, že skvrna by se přeměňovala do toho objemu ženského těla a pořád by něco připomínala. Tekutý charakter pohybu poskytuje možnost používání široké škály asociativních vazeb a je bohatým materiálem pro animaci. Přeměnlivost a nepolapitelnost tekutiny krásně odpovídá nejednoznačnosti a tajemnosti pojmu lásky...

Také jsem přemýšlela, jaká hudba by se nejlépe k tomuto tématu hodila. Klasika tématu odkazovala na vážnou hudbu, ale snaha jiné vize mne nutila to nějak modernizovat... Našla jsem violončellistku Plzeňské Filharmonie Orsolya Bartoš Vagi, která přepracovala a udělala nový aranž klasické skladby Antonína Dvořáka "Violoncellový koncert".

Artisti, s kterými se mi povedlo pracovat na show "Do Prahy" mi pomohli najít choreografku a baletku Petru Parvoničovou. Moderní balet doplnil klasický-moderní charakter projektu.

⁴ Jak je poznáme? Umění a kýč, s. 124

5 CROCES TVORBY

Do procesu tvorby si dovolím zařadit veškeré etapy práce, začínající analýzou předcházejícího projektu animovaně-hudební show "Do Prahy" až do etapy stříhu.

Ještě na začátku práce nad projektem jsem vytvořila kalendářní plán termínu, který sloužil jako časová orientace pro všechny účastníky týmu "Pod evidenčním číslem" a ten jsem se snažila po celou dobu dodržovat:

červenec - srpen r. 2014:

Analýza vystoupení show "Do Prahy", sbírání analogu a materiálů pro bakalářský projekt

září - říjen r. 2014:

- 1.9. - 20.9. - koncept projektu;
- 20.9. - 7.10. - scénář (první verze);
- 7.10. - 31.10. - scénář (druhá verze);

listopad r. 2014:

1.11. - 30.11.2014 - zkoušky natáčení skvrn a zkoumání možností jejich pohybů;

15.11. - 30.11.2014 - vizuální řešení scény;

prosinec r. 2014:

- 1.12 .2014 - 1.3.2015 - hledání sponzorů, partnerů, fundraising;
- 1.12. - 7.1. - storyboard;

leden r. 2015:

- 7.1. - 31.1. - animatik;
- 15.1. - 31.1. - technické řešení;
- 1.1. - 1.2. - hledání umělců;
- 1.1. - 10.1. - zkoušky videa;

únor - březen r. 2015:

1.2. - 28.2. - hledání prostoru pro zkoušky, natáčení;

1.2. - 1.3. - hudba, aranžování, nahrávání ve studiu;

12.2. - 12.3. - choreografie (zkoušky);

5.3. - 12.3. - natáčení tanečníků pro animaci;

březen- duben r. 2015:

5.3. - 29.4. - vyhotovení animace;

6.4. - 8.4. - korekce tance podle animace;

10.4. - 14.4. - natáčení filmové verze;

14.4. - 28.4. - střih, postprodukce filmové verze

Během fáze analýzy vystoupení show "Do Prahy" jsem rozhodovala o výběru výtvarného způsobu úpravy vystoupení, který by byl citově nejvýraznější. Tímto vystoupením podle mě byly "Housle", kde barva na vodě vytvářela vnitřní svět umělců-houslistů.

Téma bylo vybráno z vlastního života, jelikož nejaktuálnější pro mě v té době bylo téma lásky, chtěla jsem se svým dílem pokusit o upřímné vyjádření toho, co ve mně vyvolávalo nadšení.

Při výběru výtvarného stylu, hledání analogů jsem se snažila držet abstraktního a minimalistického směru, který by se mohl oprostit od příliš banální poetiky, kvůli výběru tématu.

Během práce na scénáři jsem se snažila již dopředu vizualizovat budoucí choreografii a hudbu, a alespoň naznačit styl a rozepsat příběh pro tanec. V tom mi hodně pomohla moje taneční zkušenost (dříve jsem chodila do tanečních kurzů a účastnila se různých amatérských soutěží) a také moje hudební založení (již ve fázi psaní scénáře jsem si přibližně představovala, jaké hudební akcenty by se hodily pro danou část příběhu). To všechno mi pomáhalo i při vytváření storyboardu a animatiku, avšak je nutné

přiznat, že nejasnost ohledně v té době ještě neexistující choreografie mi občas vadila, protože animace později navazovala zejména na choreografii.

Postup práce s animací byl tedy následující:

1. Zkoušení různých způsobů chování barvy a natáčení video materiálu pro budoucí animaci (přidávání oleje, na různých površích: mléko, kefír, voda, podložka pro modelování, sklo, foukání, používání větráku a fénu.);

2. Naznačení přibližných pozic tanečníka v prostoru a tomu podřízených poloh skvrny pro budoucí animaci a předání tohoto materiálu choreografovi a hudebníkovi;

3. Vymyšlení animace podle natočeného videa (dvě varianty: samotný tanečník a tanečník spolu s partnerkou) hotového tance;

4. Natáčení tanečníků, polítych barvou kvůli konkrétním pohybům;

5. Další natáčení skvrny (chybějící záběry, pohyby);

6. Spojení a střih různých částí videa pomocí 2d počítačové animace.

Během fáze přípravy storyboardu a animatiku jsem hledala umělce. Seznámení s nimi a s jejich tvůrčí činností mi pomohlo při výběru finální podoby mého projektu. Pravidelně jsme se všichni setkávali a probírali možné pohyby, režii a nutné zvukové důrazy, rychlosti.

Pro fázi natáčení hotového tance se hledal vhodný prostor. Musely to být dekorace, které by připomínaly bílý pokoj, samotku. Rozměry tohoto prostoru tj. scény konání tance, musely odpovídat těm rozměrům, které se používaly pro vymyšlení choreografie, a ta se zase vytvářela s ohledem na další přidávání animace na plochy

prostoru a spolu fungování tanečnicka a budoucí animace. Ohledně vyhotovení a přípravu prostoru jsem se hodně radila s různými lidmi.

Tvůrčí práci jsem byla nucena spojovat s hledáním sponzorů, partnerů, prostoru atd. a provádět obrovskou produkční práci, bez které takový projekt není možné zrealizovat. Na nájem producenta (jakožto i většího počtu lidí do týmu) jsem neměla dostatek finančních prostředků a musela jsem tak vše financovat z vlastního rozpočtu.

S veškerými materiály musela jsem pracovat sama, dělat nejenom animaci, ale i úpravu videí a střih.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

V práci se používá specifická experimentální technika, která se vytváří pomocí navrstvení velkého počtu různě zpracovaných videí a animovaných materiálů:

- natočené video pohybu barvy (roztékání na mléku, kefíru, tuš ve vodě, cákance a kapky na skle).

Toto video se upravuje pomocí programů Adobe Premier, Adobe After Effects ;

- natočená postava nahé tanečnice, polévané barvou, která tančí danou choreografií.

V postprodukci pomocí programu Adobe After Effects se vykličuje vše kromě barvy tak, že zůstává viditelná jenom stékající barva, připomínající obrysy těla;

- Tato videa se spojují po kusech pomocí 2D počítačové animace (dokreslování chybějících fází pohybu, překrytí některých částí maskou) v programu Adobe Flash;

- tyto efekty se poté přidávají na video, které je už upravené pomocí animace pro získání dojmu tekutosti v Adobe After Effects;

- spojení tohoto animovaného videa s natočeným tancem tanečnicka a zvukem (výběr záběru různé velikosti, střih vůči pohybům barvy a zvuku) v Adobe Premier.

- použití efektu překrytí dvou vrstev: animace barvy a videa tanečnicka.

7 POPIS DÍLA

Animovaně-taneční film "Pod evidenčním číslem" je spojením animace, moderního baletu a experimentálního divadla.

Základem pro vytváření choreografie a animace se stala přepracovaná verze vážné skladby "Violoncellový koncert" od Antonína Dvořáka.

Minimální počet zobrazovacích prostředků: bílý pokoj, tanečník a pohybující se symbolická červená skvrna, dávají možnost divákovi stát se součástí intimního (pomateného?) duševního světa hlavního hrdiny. Kvůli dodržení abstraktního pojetí a dvojsmyslného vyjádření je divák nucen během celého filmu váhat: má-li hrdina problémy s psychikou, nebo se jedná o krásnou „lovestory?“ Bílý pokoj, nebo samotka? Zamilovaný romantik, nebo nebezpečný blázen? Červená skvrna je barva, nebo životodárná tekutina - krev? Je to celé vzpomínka či touha, nebo pouze halucinace?

V průběhu děje se jedná o interakci hlavního hrdiny s abstraktní červenou tekutinou, znázorňující sérii významů a původně vycházející z jeho těla.

Film ukazuje dramatický tanec muže s postavou ženy, která je tvořena červenou tekutinou na hlavní zdi pokoje. Toto surrealistické taneční duo je ztělesněním nejednoznačnosti pojetí lásky, která se vyjadřuje barvou, hudbou a tancem.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Na Fakultě Umění a Designu studuji obor Animovaná a interaktivní tvorba. Baví mě používání animace jako prostředku pro úpravu vystoupení umělců a její interaktivita.

Chtěla bych posunout animaci za rámec kina a televize a myslím, že tento projekt tomu směru odpovídá. Zdůrazňuji, že by se ten film měl poté převést do živého provedení tance umělcem na jevišti s použitím projekce animace.

Ve své práci se snažím maximálně propojit animaci s různými druhy umění: s hudbou, tancem, divadlem. Jsem zastáncem názoru, že různé druhy umění mají tendenci k postupnému spojování se do jednoho celku, aby se někdy konečně spojili dohromady... Skoro každý z těchto druhů umění je již sám o sobě syntézou několika jemu předcházejících druhů, neboť animace v sobě spojuje kresbu, herecký projev, má charakteristické rysy divadla, kina atd.

Využívání experimentů v dané animační technice vede k zajímavým nápadům a objevení cest ovládaní tekutou hmotou.

Proměnlivý charakter pohybu animace tekutiny nabízí široké možnosti využití ve střihu, jenž je animaci podřízený.

9 SILNÉ STRÁNKY

Ve svém projektu jsem nabyla hodně zkušeností. Zorganizovala jsem týmovou práci. Našla jsem a shromáždila do jednoho týmu lidi z různých oborů a zemí:

tři kameramany (Čech, Slovenka a Běloruska),

pomocníka při přípravě scény (Ukrajinec),

maskéra, tanečníky, choreografa (Češi),

muzikanta, zvukaře (Maďarka a Čech)

Řídila jsem tento proces jako režisér. Vystupovala jsem taktéž v roli producenta, scénáristy, výtvarníka, animátora a sponzora projektu. Pomáhala jsem s aranží hudby, hledala a domlouvala jsem prostory pro natáčení.

Kvůli tomuto projektu jsem se přihlásila do kurzů Arts Managmentu, abych se vyznala v marketingu a dokázala svůj projekt propagovat.

Během hledání finanční podpory, domlouvání se na prostorách, získávání rad ohledně výběru materiálu a výroby konstrukce scény pro natáčení jsem poznala různé lidi z profesionálního světa a naučila jsem se prezentovat svoji ideu a získávat stoupence.

Pustila jsem se do animovaného experimentu s barvou a se spojením různých prvků v jednom díle a vyzkoušela jsem hodně způsobů animování a spojení videí.

Díky mezinárodní spolupráci jsem zlepšila svoje dovednosti v anglickém a českém jazyce.

Během práce na filmu jsem narazila na různé problémy a naučila jsem se být flexibilní a odolnou.

Myslím, že projekty na tak vysoké úrovni vytvářejí a upevňují charakter člověka, pomáhají mu uvědomit si svoje silné a také i slabé stránky. Díky již prodělanému pracovnímu procesu teď přesně vím, co musím zlepšit a opravit v budoucnu, abych dosáhla lepšího výsledku a abych se nadále rozvíjela jako umělec a mohla pomýšlet na další profesionální růst po absolvování Západočeské Univerzity v Plzni.

Bez ohledu na těžkosti a překážky, kterými jsem si musela v projektu projít, jsem zůstala věrna svému cíli: vytvářet a rozvíjet animaci ve sféře show projektů, experimentálního divadla a performancí různých druhů.

10 SLABÉ STRÁNKY

Výběr experimentální techniky animace, založené na propojování různých fragmentů videí a dokreslování fáze (okýnko po okýnku) pomocí 2d počítačové animace hodně zkomplikoval pracovní proces a kvůli tomu zkoušky animace zabraly měsíc, než se veškerá technika rozpracovala a stala se použitelnou pro daný projekt.

Nedostatek finančních prostředků se stal příčinou nedostatečného počtu účastníků na daném projektu (vzhledem k tomu, o jak technicky náročný projekt se jednalo). Náročnost a pracnost použité animační techniky vyžaduje úsilí několika zkušených animátorů, vzhledem k omezenému času na výrobu této animace (1 měsíc).

K takovému časovému omezení došlo kvůli nedostatku lidí v týmu projektu. Z důvodu samostatného financování neměla jsem možnost najmout si členy svého týmu, a proto jsem se obrátila na svoje kamarády-studenty (kteří současně s tímto projektem pracovali na svých vlastních bakalářských projektech). Z téhož důvodu jsem byla kromě svého hlavního oboru animace nucena dělat i celou řadu dalších činností:

- producenta,
- marketologa,
- sponzora,
- organizátora pracovního procesu,
- výtvarníka,
- scénáristu,
- režiséra,
- pomocníka zvukaře,

pomocníka maskéra.

Taky jsem musela sledovat veškeré etapy prací, být přítomna na zkouškách muzikanta a tanečníků, při nahrávání, střihu a mixingu hudby ve zvukovém studiu, aby se všechny tyto součásti projektu shodovaly a hodily se k další práci s animací.

Účastníci týmu také dělali několik různých druhů práce. Např. moji kameramani připravovali prostor, stavili konstrukci scény, světla. Zabezpečovali rozvoz techniky. Umělci také pomáhali s přípravou prostoru, uklízením po natáčení, přenosem a odvozem techniky.

Nutnost hledání a pronájmu prostorů byla nezbytná kvůli nemožnosti používání prostoru školního divadla.

Z důvodů nedostatku zkušeností v technických otázkách jsem byla nucena absolvovat řadu schůzek a konzultací ohledně takových věcí jako:

- projektování konstrukce scény;

- výběr materiálů pro výrobu konstrukci;

- výběr a stanovení světel;

- probírání možnosti dalšího přenosu projektu na skutečnou scénu (pro živé vystoupení) a způsoby správné přípravy filmového materiálu v návaznosti na přenos na scénu.

Doba sbírání nutné technické informace a příprava veškerých náležitostí pro každou etapu práce trvala mnohem déle, než se původně předpokládalo.

V procesu technických konzultací byly zjištěny takové těžkosti, kvůli kterým se způsob realizace projektu a také umělecké nápady musely transformovat, měnit nebo dokonce zcela rušit (především kvůli nedostatku finančních prostředků).

Animace se musela vyrábět až po vytvoření choreografie, aby ladila s tancem a vytvářela svým pohybem rovnocenného partnera umělci na scéně.

Kvůli návaznosti animace na choreografii, nemohla jsem k animování přistoupit dřív než se choreografie postavila. Práce s choreografií se ale nemohla začat bez hudby.

Během vymyšlení tance si museli tanečník a choreograf nestále představovat, jak by animace vypadala, kam by se skvrna posunula a jak by reagovala na každý pohyb umělce. Jednalo se o dost složitou záležitost, a již ve fázi přípravy storyboardu a animatiku, které se vyráběli dřív, než hudba a choreografie, na kterou potom navazovala animace.

Původní délka celého filmu byla deset minut, což je víc, než je nutné pro bakalářskou práci. Během zjištění těžkostí v realizaci projektu a vzhledem k náročnosti použité animační techniky bylo nutné celý film zkrátit.

Seznam použitých zdrojů:

a) Knižní a periodická literatura

1. DUTKA, Edgar. Scenáristika animovaného filmu Minimum z dějin české animace. Praha: Nakladatelství Akademie múzických umění v Praze, 2012. ISBN 978-80-7331-252-7.
2. DUTKA, Edgar. Minimum z dějin světové animace. Praha: Nakladatelství Akademie múzických umění v Praze, 2012. ISBN 978-80-7331-253-4.
3. NORŠTEJN, Jurij Borisovič. Sníh na trávě. Praha: Nakladatelství Akademie múzických umění v Praze a Jakub Hora, 2013. ISBN 978-80-7331-124-7. ISBN 978-80-7331-276-3.
4. KUBÍČEK, Jiří. Úvod do estetiky animace. Praha: Akademie múzických umění v Praze, filmová a televizní fakulta, katedra animované tvorby, 2004. ISBN 80-7331-019-8.
5. DOVNIKOVIČ, Borivoj. Škola kresleného filmu. Praha: Akademie múzických umění v Praze, filmová a tele-vizní fakulta, katedra animovaného filmu, 2007. ISBN 978-80-7331-105-6.
6. MCCLOUD, Scott. Jak rozumět komiksu. Brno: Nakladatelství BB/art s.r.o. ve spolupráci s nakladatelstvím Jiří Buchal BB/art, 2008. ISBN 978-80-7381-419-9.
WILLIAMS, Richard. The Animator's Survival Kit. London: Richard Williams and Imogen Sutton, 2001, 2009. ISBN 0-571-23834-7.
7. THULLEROVÁ, Gabriele. Jak je poznáme? Umění a kýč. Stuttgart: Nakladatelství Belser, 2006, ISBN 978-80-242-1998-1

b) Internetové zdroje

1. ZLOČIN VHO, slovensko-ruský portál, článek 29.4.2015
<http://www.chelemendik.sk/_Zlocin_WHO___Svetovou_zdravotnickou_organizaci_WHO_byla_laska_z_263194374.HTM>
2. John Ross, ArtistADay (AAD) <<http://artistaday.com/?p=990>>

Resumé

Анимационно-танцевальный фильм "Под порядковым числом" является попыткой соединения нескольких видов искусства: балета, театра, классической музыки и анимации в единое выступление, главным связующим звеном которого является анимация.

Представляет собой заявку для возможной последующей реализации на сцене, где анимация могла бы проецироваться на все поверхности белой комнаты-декорации. Форма повествования тяготеет к клипу, где музыка задаёт основной ритм, пульс всей истории.

По своей сути проект принадлежит к разряду сложных командных, требующих большого количества людей для реализации и достаточного финансового бюджета для качественного результата. В этом смысле такая идея "не уместается" в рамки обычного студенческого дипломного проекта.

Экспериментальность, сложность выбранной анимационной техники, основанной на наслаивании разных фрагментов видео (текущего объекта, танцующей балерины, танцора на сцене в соединении с прорисовкой множества кадров и последующего применения большого количества эффектов для достижения впечатления плавной текучести) подразумевает более длительный период работы над анимацией.

Главным достоинством такого вида проекта, я считаю является его многогранность, возможность попробовать свою профессию в контексте её взаимодействия и соединения с другими смежными профессиями. Уникальность состоит ещё и в приобретении очень весомого опыта, связанного с умением увлечь своей идеей нужных людей, собрать свою команду и вместе, разделив правильно задачи и виды работы, реализовать проект. В последующей профессиональной

деятельности после окончания учёбы такой опыт может быть очень полезным в карьере любого студента. Трудности закаляют характер и ведут творческих людей на поиски новых путей в реализации своих идей.

Думаю, было бы здорово, если бы в будущем такая практика командных проектов между студентами разных специальностей стала более распространённой, чтобы стало возможным и в рамках учебной работы реализовывать большие смелые идеи.

Seznam příloh:

Příloha 1

Plakat projektu "Pod evidenčním číslem"

Příloha 2

Anotace projektu

Příloha 3

Schéma scény

Příloha 4

Zkoška vzhledu tanečníka

Příloha 5

Schéma struktury hudby pro aranž

Příloha 6 - 9

Příprava scény pro natáčení

Příloha 10

Natáčení choreografii pro práci s animací

Příloha 11 - 14

Pracovní proces

Příloha 15 - 16

Natáčení

Příloha 17

Líčení tanečníka

Příloha 18 - 19

Příprava scény pro natáčení filmu

Příloha 20

Záběr

Příloha 21

DVD-ROM

Příloha 1

Plakat projektu "Pod evidenčním číslem"⁵

⁵ (foto vlastní)

Příloha 2

Anotace projektu

POD EVIDENČNÍM ČÍSLEM

spojení moderního baletu, animace a experimentálního divadla

Bakalářská práce Ariadny Nikiforové

3. ročník animované a interaktivní tvorby FDU-ZČU

choreografie - Petra Parvoničová

muzika - Antonín Dvořák

aranž, cello - Orsolya Bartoš Vági

Krásná, tisíckrát v umění používaná Láska dochází k vrcholu své popularity, masovému rozšiřování a nabývání rysů banality a kýče, což ji vede k opačnému působení na lidstvo, stejně jako přebytek cukru v krvi.

Je to jenom kvůli její reputaci, nebo v sobě opravdu ukrývá cosi temného?

Animovaně-taneční performance "Pod evidenčním číslem" je filosofickým zamyšlením na téma Lásky v netradičním vnímání.

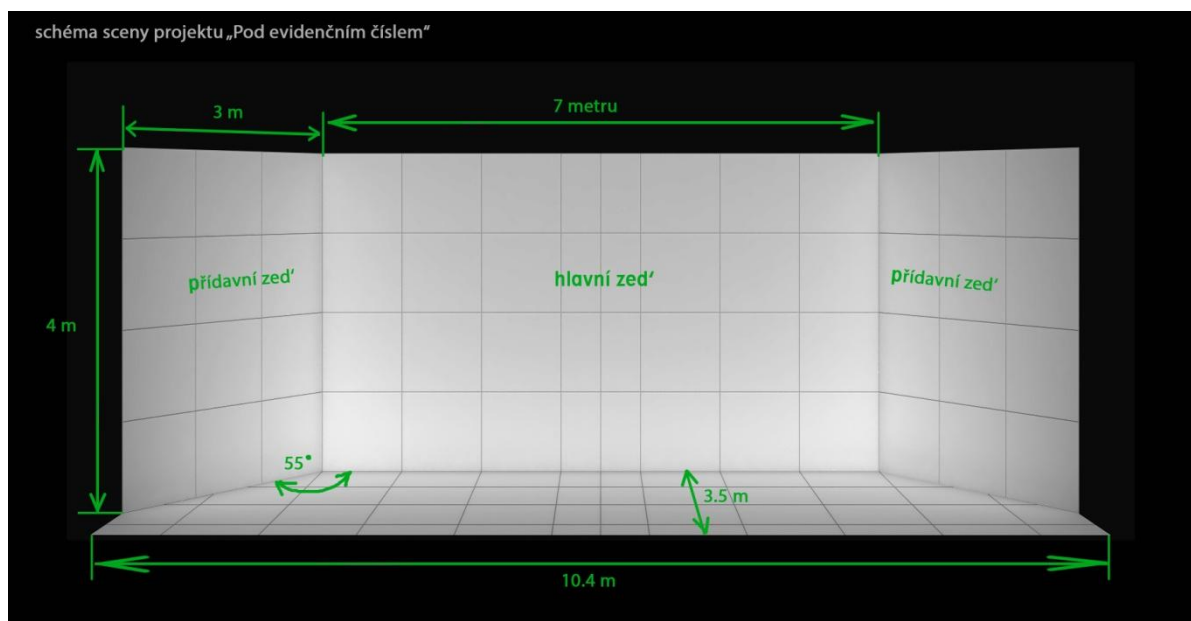
Minimální počet zobrazovacích prostředků: bílý pokoj, tanečník a pohybující se symbolická červená skvrna dávají možnost divákovi stát se součástí intimního (pomateného?) duševního světa hlavního hrdiny. Kvůli dodržení abstraktního pojetí a dvojsmyslného vyjádření je divák nucen během celého představení váhat: má-li hrdina problémy s psychikou, nebo je to krásna lovestory? Bílý pokoj, nebo samotka? Zamilovaný romantik, nebo nebezpečný blázen? Červená skvrna je barva, nebo životodárná tekutina - krev? Je to celé vzpomínka či touha, nebo pouze halucinace?

V průběhu děje se jedná o interakci hl. hrdiny s abstraktní červenou tekutinou, znázorňující sérii významů a původně vycházející z jeho těla.

Vrcholnou částí představení je dramatický tanec muže s postavou ženy, která je tvořena červenou tekutinou na hlavní zdi pokoje. Toto surrealistické taneční duo je ztělesněním nejednoznačnosti Toho, co po celé představení nebude pojmenováno.

Příloha 3

Schéma scény⁶

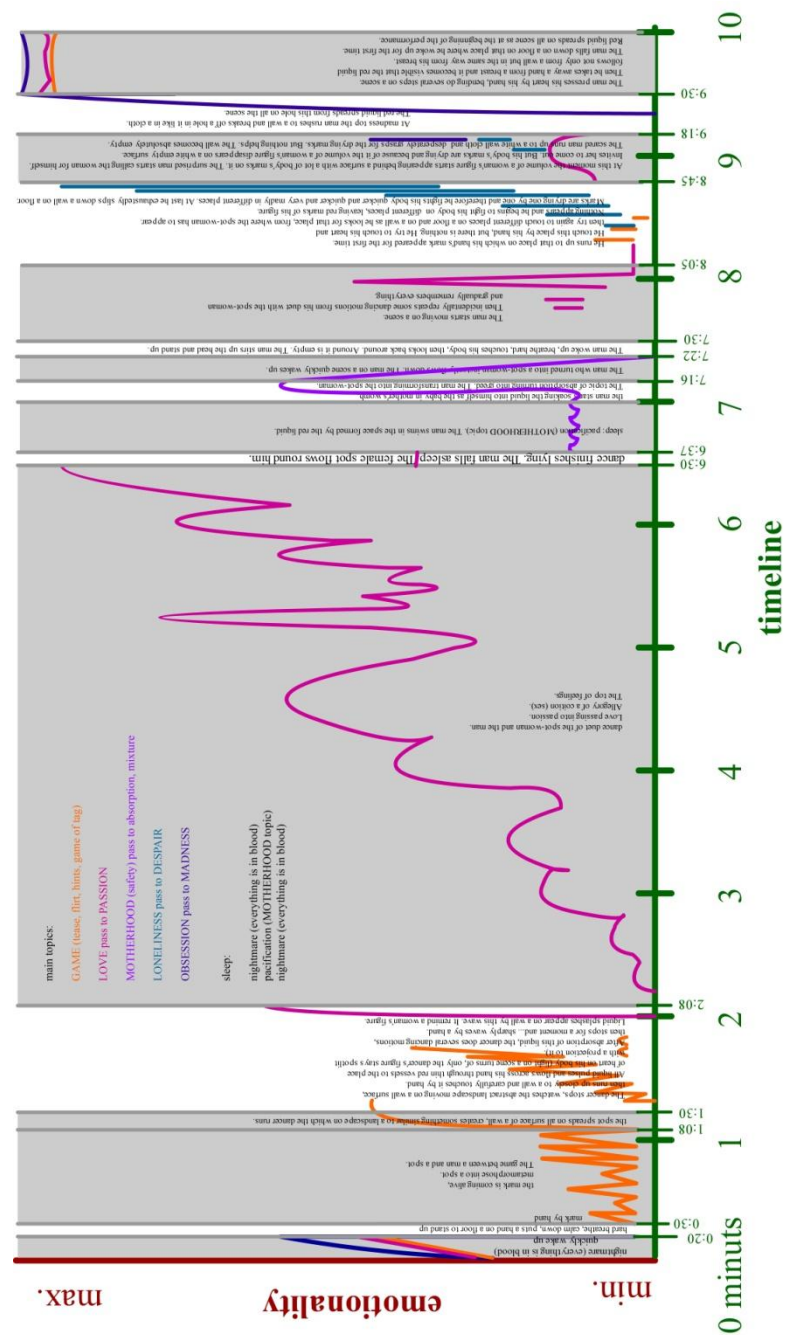
⁶ (obrázek vlastní)

Příloha 4
Zkoška vzhledu tanečníka⁷

⁷ (foto vlastní)

Příloha 5 Schéma struktury hudby pro aranz⁸

Pod evidenčním číslem F 63.9. Scheme for music

⁸ (obrázek vlastní)

Příloha 6 - 9

Příprava scény pro natáčení⁹

⁹ (foto vlastní)

Příloha 10

Natáčení choreografie pro práci s animací¹⁰

¹⁰ (foto vlastní)

Příloha 11 - 14

Pracovní proces¹¹

¹¹ (foto vlastní)

Příloha 15 - 16
Natáčení¹²

¹² (foto vlastní)

Příloha 17
Líčení tanečníka¹³

¹³ (foto vlastní)

Příloha 18 - 19
Příprava scény pro natáčení filmu¹⁴

¹⁴ (foto vlastní)

Příloha 20

Záběr¹⁵

¹⁵ (foto vlastní)

